

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling

Forsvarsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Til udvalget fremsendes hermed til orientering mit talepapir fra samrådet i Forsvarsudvalget onsdag den 30. maj 2007 vedrørende L 167 om TETRA.

Med venlig hilsen

Helge Sander

**Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling**

Bredgade 43
1260 København K
Telefon 3392 9700
Telefax 3332 3501
E-post vt@vtu.dk
Netsted www.vtu.dk
CVR-nr. 1680 5408

Sagsnr. 07-019421
Dok nr. 208446
Side 1/2

Samråd i Forsvarsudvalget onsdag den 30. maj 2007 om TETRA vedr. L 167.

DET TALTE ORD GÆLDER

Jeg er blevet bedt om at redegøre for, om det sagsforløb, der er beskrevet i spørgsmål 19, er korrekt.

Punkt et handler om baggrunden for TetraNets tilladelse.

I 1999 – under den tidligere regering - indgik Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne en telepolitisk principaftale.

Med udgangspunkt i denne aftale blev den samme kreds af forligspartier også i 1999 enige om at iværksætte en række nye frekvensinitiativer, herunder om ”Mobile tjenester til nød- og beredskabsformål og andre former for specifikke kommunikationsbehov”.

Den 25. november 1999 fremsatte den daværende forskningsminister forslag til ændringslove (ændring af lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser og lov om offentlig mobilkommunikation).

Efterfølgende udstedte den daværende forskningsminister en udbudsbekendtgørelse, og der blev afholdt udbud over to tilladelser. Én tilladelse primært til beredskabsformål og én primært til civil formål. Ved udbuddet var der kun én tilbudsgiver pr. tilladelse.

IT- og Telestyrelsen udstedte i 2001 en tilladelse til TETRA primært til beredskabsformål (til selskabet TetraNet, som Motorola står bag) samt en tilladelse til TETRA primært til civile formål (til selskabet TetraStar).

Da der ved udbuddet kun var én tilbudsgiver pr. tilladelse, blev tilladelserne udstedt med de minimumsvilkår, der var angivet i udbudsmaterialet.

Beredskabsmyndighederne var med til at fastsætte de særlige beredskabsmæssige vilkår, der knytter sig til TetraNet's tilladelse.

Punkt to i spørgsmål 19 går på, at der ikke fulgte ”tvangsbrugere og kunder” med tilladelsen til TetraNet.

Det er rigtigt, at de to Tetra-operatører (TetraNet og TetraStar) selv skal skaffe sig kunderne.

Lovforslaget fra 1999 lagde op til en model med udpegning af en privat operatør. Udpegningen skulle ske efter et offentligt udbud, og fordelene herved var bl.a. (og jeg citerer): *”At operatøren bærer etableringsomkostningen og –risikoen, at operatøren hermed også har ansvaret for at ”hverve kunder” og dermed få tilstrækkelig trafik på nettet til at forrente investeringen, at denne model kan sættes hurtigere i værk, end hvis man først skulle etablere enighed om en fælles investeringsbeslutning på tværs af en række statslige, amtskommunale og kommunale*

**Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling**

Side 2/2

nød- og beredskabsbrugere, og at man derved køber sig til den bedste tekniske ekspertise til at drive nettet teknisk og økonomisk optimalt.”

Begge TETRA-tilladelsesindehavere har opereret på kommercielle vilkår siden 2001, herunder med eget ansvar for at tiltrække kunder til deres tjenester. Punkt tre i spørgsmål 19 vedrører Motorola's overvejelser om en mulig retssag, og der henvises til en artikel i Børsen fra 2003.

Jeg kan bekræfte, at der i Børsen den 3. januar 2003 var to artikler om Tetra, og at TetraNet ifølge den ene artikel overvejede en retssag. Jeg kan imidlertid oplyse, at en sådan retssag aldrig er blevet anlagt.

Det fjerde punkt i spørgsmål 19 vedrører udskydelsen af kravene til TetraNet om dækning.

Jeg kan oplyse, at IT- og Telestyrelsen to gange (i 2003 og 2005) efter ansøgninger fra TetraNet har truffet beslutning om udskydelse af kravene om udendørs geografisk dækning.

Det endelige krav om udendørs dækning på 98 % skal nu være opfyldt i 2010.

Udskydelsen i 2003 var begrundet i nedsættelsen af de tværministerielle udvalg i 2002 og 2003, der havde til opgave at undersøge den tekniske kommunikation på beredskabsområdet. Udskydelsen i 2005 skyldtes forhold omkring strukturreformen, politiforliget og forsvarsforliget.

Udvalgsarbejderne og de øvrige nævnte forhold afstedkom et vist beslutningsmæssigt vakuum hos nød- og beredskabsmyndighederne.

Dette vakuum betød, at nød- og beredskabskunderne ikke havde kunnet træffe beslutning om tilslutning til et TETRA nød- og beredskabsnet.

Det var forhold, som TetraNet ikke havde kunnet forudse, da tilladelsen blev udstedt, og som TetraNet ikke havde haft mulighed for at påvirke ud over sædvanlige markedsføringsinitiativer.

Et enkelt andet punkt i spørgsmål 19, nemlig punkt 7, har også berøring til teleområdet. Det synes nemlig at fremgå, at det ville være juridisk muligt for IT- og Telestyrelsen at trække TetraNets tilladelse tilbage.

For at kunne trække en tilladelse tilbage, skal en række nærmere forhold være til stede ifølge frekvensloven. Dette er ikke tilfældet på nuværende tidspunkt. IT- og Telestyrelsen vil således alene kunne iværksætte en inddragelse af tilladelser i tilfælde, hvor styrelsen har konstateret, at der er frekvensknaphed, og frekvenserne i øvrigt ønskes anvendt til andre formål.

Jeg er endvidere blevet bedt om at kommentere artiklen i Børsen i går. Jeg kan i den forbindelse give følgende oplysninger:

Af artiklen fremgår bl.a., at der angiveligt er ved at blive lavet en stævning klar mod staten i fald Folketinget vedtager L167, jf. endvidere brev dateret 29. maj

2007 fra Advokatfirmaet Kyed & Jybæk til Forsvarsudvalget. Jeg har derfor anmodet Kammeradvokaten, som statens advokat, om en kommentar til sagen. Kammeradvokaten har således bemærket følgende:

”L 167 indgår i udmøntningen af regeringens beslutning om at sikre, at nød- og beredskabskommunikation kan gennemføres sikkert og hurtigt såvel i det daglige som i pressede indsatssituationer. Navnlig Seest-ulykken viste, hvor afgørende det kan være, at beredskaberne kan tale sammen også på tværs af de organisatoriske skel under store ulykker.

Staten har ikke aktuelle planer om at etablere et statsejet net til nød- og beredskabskommunikation. Derimod stiler staten mod at indgå en aftale med en tjenesteyder om en serviceydelse, der skal give beredskaberne adgang til et landsdækkende kommunikationsnet, som kan bruges til sikker og hurtig nød- og beredskabskommunikation.

Sådan en aftale er udbudspligtig efter EU's udbudsregler.

Staten kan ikke indgå en aftale om fælles brug af et landsdækkende kommunikationsnet uden at kræve, at dem der i praksis skal benytte nettet faktisk også bruger det. Den fælles ordning for nød- og beredskabskommunikationen opfylder først sit formål, hvis beredskaberne ikke selv - hver for sig - beslutter, hvilket net de vil benytte.

Indgåelse af en aftale om fælles brug af et landsdækkende kommunikationsnet skaber ikke et monopol. Såvel vinderen af den igangværende udbudsforretning som andre aktører i markedet kan fortsat tilbyde deres serviceydelser til andre brugere, f.eks. taxavognmænd og stadions.

For at staten ved at vedtage L 167 eventuelt kunne ifalde et erstatningsansvar efter dansk rets almindelige erstatningsregler skal der foreligge et ansvarsgrundlag, og de skadelidte virksomheder skal dokumentere at have lidt et tab, der er værnet af de erstatningsretlige regler. Hertil kommer andre begrænsninger i adgangen til at kræve erstatning, hvor særligt kan fremhæves den almindelige tabsbegrænsningspligt.

Der er intet belæg for at begynde at påstå, at vedtagelsen af L 167 skulle pådrage staten et erstatningsansvar.

I brevet dateret 29. maj 2007 fra Advokatfirmaet Kyed & Jybæk til Forsvarsudvalget foreligger der ingen præcise oplysninger om kredsen af skadelidte virksomheder, omfanget og karakteren af deres kommercielle aktiviteter, eller hvorledes loven konkret vil påvirke den enkelte virksomheds forretningsgrundlag, herunder hvilke konkrete markedsandele lovforslaget ved en vedtagelse ville afskære virksomhederne fra.

Det varslede erstatningskrav på mellem 600 og 700 mio. kroner er med andre ord helt hypotetisk. Jeg ser ikke for mig den retsafgørelse, som imødekommer dét krav.”